

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՌ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ ԲՈՒՍԱԲԱՆԱԿԱՆ ԱՅգի
БОТАНИЧЕСКИЙ САД АКАДЕМИИ НАУК АРМЯНСКОЙ ССР

Բյուլետեն

№ 10, 1950

Բյուլետեն

Է. Ա. ՍԱԼԱԽՅԱՆ

ԽՈՇՈՐԱԾԱՂԻԿ ՔՐԻԶԱՆԹԵՄՆԵՐԻ ՄՇԱԿՈՒԹՅԱՆ ՄԻ ՔԱՆԻ
ՀԱՐՑԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Քրիզանթեմները բազմամյա բույսեր են, որոնք պատկանում են բարդածաղկավորների ընտանիքին:

Ժամանակակից ծաղկեգործության մեջ քրիզանթեմները շատ լայն տարածում ունեն, հայտնի են հարյուրավոր սորտեր, բազմապիսի գույների, ձևերի ու խոշորության:

Աշնան և վաղ ձմռան սեղոնի համար քրիզանթեմները անփոխարինելի ծաղկող բույսեր են: Նրանք ծաղկում են այնպիսի ժամանակ, երբ մյուս ծաղկային բույսերը համարյա վերջացնում են իրենց ծաղկումը:

Որպես կտրած ծաղիկ նրանք ջրում երկար են մնում: Քրիզանթեմները օգտագործվում են թե որպես ծաղկամանային կուլտուրա և թե աշնան ամիսներին ծաղկանոցները ձևավորելու համար:

Երևանի ծաղկեգործական տնտեսություններում հիմնականում տարածված են քրիզանթեմի մանրածաղիկ տեսակները, որոնց մշակությունը համեմատաբար ավելի հեշտ է: Մինչդեռ պետք է ասել, որ գրյություն ունեցող խոշորածաղիկ սորտերը շատ ավելի մեծ արժեք են ներկայացնում և նրանց լայնորեն ներմուծումը մեր քաղաքում ծաղկեցուծության առաջնահերթ խնդիրներից մեկը պետք է համարել:

Խոշորածաղիկ քրիզանթեմների այդպիսի փոքր տարածումը հավանաբար պետք է բացատրել նրանով, որ այդ սորտերը մշակության նկատմամբ շատ ավելի պահանջկուտ են, քան մանրածաղիկները (այսպես կոչված «գուրակներ») և սովորական գրունտային մշակման դեպքում նրանք հաճախ նորմալ ծաղկման չեն հասնում և ցրահարվում են: Այդ պատճառով էլ նրանց սահմանափակ են լինում ամբողջ ամառվա ընթացքում մշակել ծաղկամաններում, որպիսի հանգամանքը գժվարացնում է նրանց մեծ տարածումը և ավելացնում է նրանց վրա կատարվող ծախսերը:

Ենելով վերոհիշյալից, մենք 1948 թ. որոշեցինք փորձնական եղանակով պարզել մեր պայմաններում խոշորածաղիկ քրիզանթեմի մշակմանը վերաբերվող հետեւյալ հարցերը՝

1. Քրիզանթեմների կտրոնավորման լավագույն ժամկետը:

2. Ի՞նչ պայմաններում է նպատակահարմար կատարել նրանց աճեցումը՝ ծաղկամաններում, թե գրունտում:

3. Ե՞րբ և ի՞նչ բարձրության վրա պետք է կատարել ծերատումը:

4. Ցուրաքանչյուր բույսի վրա քանի՞ ծաղիկ պետք է թողնել և որ ծաղիկները:

5. Պարաբացման նպատակահարմարությունը և նրա ազդեցությունը քրիզանթեմի աճման ու ծաղիկների խոշորության վրա:

Փորձերը կատարվել են Բուսաբանական Այգու ծաղկաբուծության

բաժնում 1948—49 թթ. ընթացքում, Փորձի համար վերցվել են հետեւյալ սորտերը՝

1. «Ասկյա անձրև».—Վաղահաս, միջին խոշորության, սոկեղեղնագույն ծաղիկներով:

2. «Մոնակո».—Միջահաս, մաքուր սպիտակ, գնդաձև, խոշոր ծաղիկներով, պսակաթերթերը զանգուր, ոլորված գեղի ներս:

3. № 91.—Ուշահաս, խոշոր բաց վարդագույն ծաղիկներով, երկար զանգուր, գեղի ներս ոլորված պսակաթերթերով:

Աշխատանքի մեթոդիկան հետեւյալն է:

Կարոնները պատրաստելու համար աշնանից յուրաքանչյուր սորտից համապատասխան քանակությամբ մայր բույսեր տեղափոխվել են ջերմառուն և պահպել այնտեղ:

Կարոնները պատրաստվել են երեք ժամկետում—հունվարի 30-ին, փետրվարի 15-ին և մարտի 15-ին:

Կարոնները վերցվել են արմատից դուրս եկող ընձյուղներից 3,5—5 սմ երկարությամբ, որոնց վրա եղել են 4—6 աչք, Յուրաքանչյուր կտրանի վրա թողնվել է 1—3 տերեր:

Արմատակալումը կատարվել է ավաղի մեջ, խոր արկղներում, որոնք վերկաց ծածկվել են ապակով, արկղի մեջ խոնավ մթնոլորտ ստեղծելու նպատակով:

Մինչև արմատակալելը կարոնների վրա օրական երկու անգամ մաքուր ջուր է սրսկվել, որպեսզի տերենները չթառամեն:

Բոլոր ժամկետներում վերցրած կարոններն էլ 19—20 օրվա ընթացքում $100^0/_{\circ}$ -ով արմատակալել են: Ձերմությունը եղել է $10—17^0\text{C}$, երբ կարոնների արմատների երկարությունը հասել է 1—2 սմ, նրանց զգուշությամբ հանել ենք արկղներից և տնկել 10 սմ տրամագիծ ունեցող ծաղկամաններում:

Որպես հողային խառնուրդ վերցրել ենք՝ 4 մաս պարտեզի հող, 4 մաս փտած գործազր և 1 մաս գետի խոշորահատիկ ավագի:

Մինչև ծաղկման սկիզբը բույսերը են 2 անգամ տեղափոխվել են տարեր չափերի ծաղկամանների մեջ. սկզբում 17 սմ տրամագծով և ապա 23 սմ:

Սկզբի երկու տնկումը կատարվել է փուխր դրությամբ, իսկ վերջին տնկման ժամանակ ծաղկամանի հողը ամրացվել է: Յուրաքանչյուր տեղափոխումից հետո բույսերը տվյալ ծաղկամանում մնացել են մոտ երկու ամիս:

Խոշորածաղիկ բույսեր ստանալու համար նրանց ծերատել ենք 1948 թ. 18 սմ բարձրության վրա, իսկ 1949 թ. 12 սմ վրա:

Բույսի վրա թողնվելիք ծաղիկների քանակը պարզելու նպատակով փորձերը գրել ենք հետեւյալ 6 վարիանտով՝

I Վարիանտ.—Բույսի վրա աճեցրել ենք մեկ կենարոնական շղարնանային կոկոն, հեռացնելով կողքային մնացած կոկոնները:

II Վարիանտ.—Բույսի վրա աճեցրել ենք առաջին կտրոնային մեկ ծաղիկ, հեռացնելով մյուս կոկոնները:

III Վարիանտ.—Բույսի վրա աճեցրել ենք առաջին կտրոնային երկու ծաղիկ, հեռացնելով մյուս կոկոնները:

IV Վարիանտ.—Բույսի վրա աճեցրել ենք առաջին կտրոնային երեք ծաղիկ, հեռացնելով մյուս կոկոնները:

V Վարիանտ.—Բույսի վրա աճեցրել ենք մեկ ծաղիկ երկրորդ կտրոնում, հեռացնելով մյուս կոկոնները:

VI Վարիանտ.—Բույսի վրա աճեցրել ենք երկու ծաղիկ երկրորդ կտրոնում, հեռացնելով մյուս կոկոնները:

Ամեն մի վարիանտում յուրաքանչյուր սորտից ունեցել ենք 20 ծաղկաման:

Հունիսի 26-ին բոլոր բույսերը տեղափոխվել են գրունտ, ըստ որում բոլոր վարիանտներից ասսուական բույս ծաղկամանով հանդերձ թողնվել է հողի մեջ (ծաղկամանի մեջ, ամառվա ընթացքում խոնավությունը ավելի լավ պահելու նպատակով): Իսկ մյուս տաս բույսը հանվել է ծաղկամանից և անկվել գրունտում:

«Մոնակա» սորտի վրա գրվել են նաև պարարտացման փորձեր հետեւյալ կարգով.

Ամբողջ վեցետացիայի ընթացքում (գրունտ տնկվելուց հետո) բույսերը 10 օրը մեկ պարարտացվել են հանքային և օրդանական պարարտանյութերով:

Որպես հանքային պարարտանյութ վերցված է եղել՝ ամոնիում սուլֆատ, սուլերֆոսիֆատ և կալիում քլոր, իսկ որպես օրդանական պարարտանյութ՝ գոմաղբի կիսահեղուկ (ժիժա), որի հետ խառնվել է սուլերֆոսիֆատ:

Հանքային պարարտանյութերը արվել են լուծույթի ձևով 0,1% խառնթյամբ: Պարարտացումը կատարվել է հետեւյալ կոմբինացիաներով՝ կոնտրոլ, ազոտ, ազոտ+ֆոսֆոր, ազոտ+ֆոսֆոր+կալիում, գոմաղբի հեղուկ+սուլերֆոսիֆատ 10 օրը մեկ և գոմաղբի հեղուկ+սուլերֆոսիֆատ ամիսը մեկ անգամ:

Սևպեմբերի 5-ին գրունտում տնկված բույսերը վերատնկվել են ծաղկամանների մեջ ու գրվել ջերմոցներում, իսկ հոկտեմբերի 8-ին բոլոր բույսերը տեղափոխվել են ջերմատուն:

Ամբողջ վեցետացիայի ընթացքում, 10 օրը մեկ քսլոր բույսերի նկատմամբ կատարվել են մանրամասն ֆենոլգիական դիտաղություններ, բացի նկարագրվել են բոլոր վարիանտներում բույսերի ընդհանուր տեսքը և չափութենք են կատարվել բույսերի բարձրության, տրամադրի, ծաղկի մեծության և այլնի նկատմամբ:

Ստորև բերում ենք մեր կատարած դիտաղությունների ու չափումների արդյունքները, և նրանցից բխող եղբակացությունները տվյալ հարցերի վերաբերյալ:

Կարոնավորման ժամկետների ազգեցությունը ծաղկման ժամանակի վրա:

Սորտի անունը	Մշակման եղանակը	Կարոնավորման ժամկետները		
		30/I	15/II	15/III
«Մոնակ»	Գրունտ	20—25/X	18—20/X	14—21/X
	Մաղկաման	20—25/X	18—20/X	20—25/X

Բներված տվյալներից երևում է, որ կտրոնավորման ժամկետները ոչ մի ազդեցություն չեն թողնում բույսերի ծաղկման ժամկետի վրա, հնարինաբար փոխանակ հունվարին կամ փետրվարին կտրոնները պատրաստելու և մեկ-երկու ամիս ավելի ջերմատունը զբաղեցնելու, մենք կարող ենք կտրոնները պատրաստել մարտին:

Կտրոնները կարելի է վաղ ժամկետում պատրաստել ու արմատակալեցնել միայն այն դեպքերում, եթե մայր բույսերը քիչ են և կարիք կա մեծ քանակությամբ քրիզանթեմ ունենալ, որովհետև կտրոնները վաղ ժամկետում վերցնելու դեպքում այդ մայր բույսերը կարող են նորից կտրոններ տալ և մարտին երկրորդ անգամ նրանցից կտրոններ կվերցնենք:

**Մեկ բույսի վրա եղած ծաղկիների քանակի ազդեցությունը նրանց
մեծության վրա:**

(Թվերը ցույց են տալիս ծաղկի բրամագիծը սանտիմետրներով):

Սորտի անունը	Գրունականա- յին կուղոն		առաջին կուղուային ժաղկին									
	դրունտ	ծաղկամ.	դրունտ	ծաղկամ.	դրունտ	ծաղկամ.	դրունտ	ծաղկամ.	դրունտ	ծաղկամ.	դրունտ	ծաղկամ.
«Մոնակո»	17,0	16,0	11,0	15,0	17,5	16,5	15,2	13,4	16,5	15,5	14,7	14,8
«Ուկյա անձրև»	—	—	—	—	10,0	10,6	9,0	12,3	—	—	—	—
№ 91	—	—	—	—	14,8	10,0	—	—	—	—	—	—

Ինչպես տեսնում ենք ամենից լսոշոր ծաղկիներ ստացվում են այն դեպքում, եթե բույսի վրա աճեցնում ենք երկու ծաղիկ:

**Մշակման տարրեր եղանակների ազդեցությունը բույսի բարձրության վրա
(սանտիմետրներով):**

Սորտի անունը	Գրունականա- յին կուղոն		առաջին կուղուային ժաղկին		առաջին կուղուային ժաղկին		առաջին կուղուային ժաղկին		իրկրություն կուղուային ժաղկին		իրկրություն կուղուային ժաղկին	
	դրունտ	ծաղկամ.	դրունտ	ծաղկաման	դրունտ	ծաղկաման	դրունտ	ծաղկաման	դրունտ	ծաղկաման	դրունտ	ծաղկաման
«Մոնակո»	61,0	53,0	69,0	57,0	65,7	55,2	67,1	60,6	80,0	57,0	67,0	56,0
«Ուկյա անձրև»	—	—	—	—	44,0	31,0	42,0	56,0	—	—	—	—
№ 91	—	—	—	—	78,0	55,0	—	—	—	—	—	—

Այսաեղից պարզ երևում է, որ բալոր դեպքերում էլ գրունտում տընկը բույսերն ավելի բարձր են, քան ծաղկամանում աճեցրածները, բայց այդ գրունտում բույսերը անհամեմատ ավելի փարթամ են լինում:

Պարաբանյութերը ազգեցությունը ծաղկի մեծության և բույսի բարձրության վրա (սանտիմետրներով):

Վարիանտներ	ծաղկի տրամա- դիմք	բույսի բարձրու- թյունը
սառողիչ	13,5	57,0
աղոտ	14,1	54,0
աղոտ+փոսփոր	13,3	55,0
աղոտ+փոսփոր+կալիում	13,4	50,0
գոմաղրի հեղուկ+սուլիքփոսփատ ամիսը մեկ անգամ	14,5	66,0
գոմաղրի հեղուկ+սուլիքփոսփատ ամիսը մեկ անգամ	14,2	58,0

Բերված տվյալները ցույց են տալիս, որ թե ծաղկի խոշորության և թե բույսի բարձրության վրա ամենալավ ազգեցությունը թողնում է՝ ամիսը մեկ անգամ գոմաղրի հեղուկով (խառնած սուլիքփոսփատի հետ) պարաբանացումը:

Կատարած փորձերի արդյունքներն ու մեր գիտողությունները մեզ բերում են այն համոզման, որ Երևանի պայմաններում խոշորածաղիկ քրիզանթեմները կարելի է մեծ հաջողությամբ մշակել և պետք է որքան կարելի է լայն չափով տարածել մեր ծաղկաբուծական տնտեսություններում:

Մինչև այժմ պրակտիկայում գոյություն ունեցող այն եղանակը, որ խոշորածաղիկ քրիզանթեմները ամբողջ տարին աճեցվում էին ծաղկամանների մեջ, սխալ է, քանի որ այդ դեպքում մեծ քանակությամբ բանկորական ձեռքեր են ծախսվում, բույսերը շատ ավելի թանկ են նստում և ծաղկիկներն էլ ավելի մանր են լինում, այնպես որ ամռան սկզբին անպայման պետք է բույսերը գրունտ տեղափոխել և մինչև աշուն նրանց աճեցնել գրունտում:

Սակայն նկատի ունենալով, որ վաղ աշնանային ցրտահարությունները մեծ վնաս են հասցնում կոկոններին, կամ նոր բացված ծաղիկներին, ապա անհրաժեշտ է նախքան ցրտահարությունները բույսերը գրսնակոց ծաղկամանների մեջ տնկել (եթե ցանկանում ենք ծաղկամաններով բույսեր ունենալ) և տեղափոխել ջերմատուն, կամ տնկել խոր ջերմոցներում (կարած ծաղիկ ստանալու համար):

Ոչ մի դեպքում չի կարելի տեղափոխումը դաշտից ուշացնել, հակառակ դեպքում վաղ աշնանային ցրտահարությունները վնասում են թե բացված ծաղիկներին և թե կոկոններին, որոնք հետագայում բացվելով բուրովին աննորմալ տեսքի և ոչ գեղեցիկ ու ավելի մանր ծաղիկներ են տալիս:

Կորոնավորումը պետք է կատարել փետրվարի վերջերին կոմ մարտի սկիզբներին:

Խոշորածաղիկ սորտերի («Մոնակո», № 91 և այլ տիպի այլ սորտերի) ծերատումը նպատակահարմար է կատարել 12—15 ամ բարձրության վրա, յուրաքանչյուր բույսի վրա պետք է թողնել 2 ծաղիկ, առաջին կարոնի վրա,

ավելի ծաղիկներ թողնելու գեպքում ծաղիկները համեմատարար մասր են ստացվում, սակայն միայն մեկ ծաղիկ թողնելը մենք աննպատակահարմար ենք համարում, որովհետև մեկ կամ երկու ծաղիկ աճեցնելու գեպքում, նրանք մեծություններով իրարից համարյա չեն տարրերվում։ Այն կարգի սորտերը, ինչպիսին «Ոսկյա անձրեա-ն է ավելի էֆեկտավոր են լինում, եթե բույսի վրան աճում է ոչ թե 1—2, այլ առնվազն 5—6 ծաղիկ, այդ պատճառով էլ նրա ծերատումը պետք է մի քիչ ավելի բարձր կատարել (15—20 սմ.)։

Ամբողջ ամառվա ընթացքում, մեր նախատեսած քանակի կոկոններից բացի, բույսի վրա դուրս եկող բուլոր մյուս կոկոնները անմիջապես պետք է հեռացվեն։

Э. А. САЛАХЯН

О некоторых вопросах выращивания крупноцветных хризантем

Р е з ю м е

Целью работы было выяснить следующие вопросы выращивания крупноцветных хризантем в условиях Еревана: сроки черенкования, целесообразность грунтовой или горшечной культуры, высота прищипки, число цветов, выращиваемых на растении, некоторые вопросы удобрения и др.

Опыты были поставлены на трех сортах: „Золотой дождь“ (ранний), „Монако“ (средний) и № 91 (поздний). Опыты проведены в течение 1948 и 1949 годов.

В результате проведенных опытов автор приходит к следующим выводам:

1. В условиях Еревана культуру крупноцветных хризантем необходимо всемерно расширять, частично заменяя ими распространенные мелкоцветные сорта.

2. Выращивание надо вести до конца лета в грунте, в сентябре растения выкапывать с грунта, пересаживать в вазоны и, продержав некоторое время в парнике, переносить в теплицы.

3. Срок черенкования почти не влияет на срок цветения и потому вместо января (как обычно у нас делают) можно черенкование проводить в конце февраля или даже начале марта, в связи с чем площадь под стеклом будет занята значительно меньшее время.

4. Прищипку крупноцветных сортов („Монако“ и также другие сорта этой группы) производить на высоте 12—15 см, а более мелких сортов (типа „Золотой дождь“)—на высоте 15—20 см.

5. Целесообразнее всего на растениях оставлять два цветка второй кроны („Монако“, № 91 и др.), на сортах же типа „Золотой дождь“ не менее 5—6 цветов.

6. Лучшие результаты получаются от удобрения навозной жижей, смешанной с суперфосфатом. Частота удобрения—раз в месяц.